

[Undervisningsministeren.]

det gaar igen i en hel Række Love, og det gaar ogsaa igen i Skoletilsynsloven for Tilsynet med de private Skoler.

Men nu kommer det alvorligste for det ærede Medlem. Derfor sagde jeg: brændt Barn burde sky Ilden. Det ærede Medlem, som nu staar op og laver Skole- og Kirkekamp paa, at der i Lovforslaget er indført noget saa forfærdeligt, ugudeligt og antikristeligt som Udtrykket: „almindelige moralske Begreber“, har selv i den store Skolekommission, hvad ærede Medlemmer kan læse paa Side 76, stillet et Forslag, hvori der staar:

„Deltager et Barn ikke i Skolens Religionsundervisning, paahviler det Forældre og Værger at drage Omsorg for, at det ikke savner Oplysning om de almindelige moralske Begreber.“

Jeg lykønsker det konservative Folkeparti til dets Ordfører i denne Sag.

Gerda Mundt: Ud over hvad der allerede af vor Ordfører er sagt om dette Forslag til Lov om Folkeskolen, vil jeg gerne have Lov til at fremkomme med en Bemærkning om en enkelt Paragraf, som netop staar i Forbindelse med det, den højtærede Minister sluttede med. Det drejer sig nemlig om § 40, særlig om det 1ste Stykke, om Forældrenes Ret til, selv om de tilhører Folkekirken, at faa deres Børn fritaget for Skolens Religionsundervisning.

Vi har ifølge Grundlovens § 3 en evangelisk-luthersk Folkekirke, der som saadan skal understøttes af Staten. Men denne overordentlig vigtige Bestemmelse vil blive alvorligt truet, hvis man svækker Kravet om, at Børn, der er døbt, ogsaa skal have Kristendomsundervisning i Skolen. Jeg kan ikke se andet, end at det maa vi fra vor Side kræve, og den Attest, der her stilles i Udsigt, beroliger os ikke, selv om det skal være en Attest fra en af Folkekirkenes Præster om, at Barnet har en til sin Alder svarende fyldestgørende Kundskab i Religion. Attester er det ikke saa vanskeligt at faa, og der kan jo ses forskelligt paa, hvilke Forudsætninger der skal til, saa det beroliger os ikke. Vi mener, at de døbte Børn tilhører Folkekirken, og vi maa kræve, at de inden for Folkeskolen bliver oplært i Kristendomsundervisning, og desuden, at denne Kristendomsundervisning bliver positiv og opbyggelig og ikke gaar i den Retning, som er foreslaaet i den af Skolebogskommissionen udgivne Betænkning, at den skulde hvile ogsaa paa Bibelkritikken.

Der er allerede ved den Skoletilsynslov,

som er vedtaget her i Maj 1933, vedtaget Bestemmelser, som i betænkelig Grad svækker Forbindelsen mellem Kirken og Skolen og her i København fuldstændig bryder den; men der er i store Kredse af Befolkningen ytret stærke Ønsker om at bevare Religionsundervisningen i den evangelisk-lutherske Aand med Jesus Christus som Midtpunkt. I Virkeligheden er det jo klart udtrykt i Cirkulæret af 6. April 1900, at Maalet for Religionsundervisningen skal være at udvikle Børnenes religiøse Sans og at opdrage den religiøse Sans til en Livsmagt, der giver det sædelige Liv Kraft. Jeg er her ikke i Uoverensstemmelse med visse Dele af den højtærede Ministers Tale før, idet han i høj Grad holdt paa, at Skolens Opgave ikke blot er kundskabsgivende, men ogsaa karakteropdragende, og vi mener netop, at dette Fag er i høj Grad karakteropdragende.

I det foreliggende Lovforslag er Privatskolerne yderligere trængt tilbage, det vil ikke kunne benægtes. Men her er et Spørgsmaal, som kan komme frem igen, og Kravet om, at Skolepengene skal følge Barnet, kan blive rejst fra store Kredse, og hvis Regeringspartierne yderligere svækker Forbindelsen mellem Kirken og Skolen, vil det let kunne vise sig, at man undervurderer den aandelige Indstilling hos store Dele af Befolkningen og overvurderer den materielle Fordel, som Folkeskolen i mange Henseender vil kunne byde.

Vi vil værne om Folkekirken som Folkets Kirke, og derfor maa vi ogsaa værne om Religionsundervisningen inden for Skolen. Det er farligt at svække paa dette Punkt, og derfor vil jeg gerne tage Forbehold særlig over for denne Paragraf.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Jeg vil gerne endnu engang gøre opmærksom paa, at de to Paragraffer, som det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt kritiserer, er i god Overensstemmelse med Forslaget fra det kirkepolitiske Udvalg, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at nære den allermindste Frygt i religiøs Henseende. Naar Folk som Stiftsprovst Henry Ussing, Provst Munch, der er Formand for Indre Mission, Biskop Gøtzsche i Viborg og Stiftsprovst Barsøe i Aalborg, hele Udvalget paa nær et eneste Medlem, nemlig den gamle Provst Nørgaard fra Haslev, og et Par, der undlod at stemme, er enigt om, at der bør gives denne Frihed, enigt om, at det ikke er ukristeligt eller betyder nogen Fare for Ungdommen, saa behøver det ærede Medlem ikke at være bange.

Hvad Forholdet mellem Skolen og